

ansvar, og det burde måske være sådan, at sygedagpengeperioden blev forlænget med den ventetid, der måtte være for den konkrete lidelse.

Svar (30/4 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel ophører udbetalingen af sygedagpenge, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Denne regel kan dog fraviges og dagpengeudbetalingen under visse betingelser forlænges ud over de 52 uger. Disse betingelser er nærmere angivet i loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, § 22, stk.1 og 2, og §§ 48 og 49 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juni 1994 som ændret ved bekendtgørelse nr. 249 af 1. april 1997.

Der er således bl.a. mulighed forlængelse, når den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling, der må antages at kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 26 uger.

Forlængelse udover 26 uger kan ske, når særlige omstændigheder taler for det. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis den pågældende lider af alvorlig sygdom, der kræver langvarig behandling, og efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for yderligere 26 uger.

Det bemærkes, at der ved afgørelsen af, om dagpengeretten kan forlænges i 26 eller 2 gange 26 uger, bortses fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus jf. bekendtgørelsens § 49 a.

Spm. nr. S 272

Til socialministeren (23/4 98) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren sørge for, at den bekendtgørelse, som skal udsendes vedrørende aktivering af bistandsmodtagere, kommer til at indeholde bestemmelser, som betyder, at kommuner ikke kan sætte bistandsmodtagere til at spille guitar som aktivering?«

Begrundelse

Det er fremgået af dagspressen, at en kommune som Horsens ikke ved, hvad den skal finde på, når den skal aktivere byens bistandsmodtagere, hvorfor man vil sætte folk til at spille guitar på et værested eller passe en urtehave.

Det er jo at holde folk for nar. Bistandsmodtagere, som skal aktiveres, har ofte lidt det nederlag, at de ikke kan få normalt arbejde, og hvis de så blot skal spille guitar, så er ydmygelsen total. Særligt når der i kommunerne er en bunke opgaver, bistandsmodtagerne kan løse, og hvor de samtidig kan se et resultat, og borgerne i kommunen bliver glade for deres indsats. Det gælder f.eks. rengøring og mindre istandsættelse på byens bygninger, herunder folkeskolerne der trænger til vedligeholdelse alle steder, samt oprydning af alt det affald, der flyder i byernes gader og andre miljøforbedringer.

Svar (4/5 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Med lov om aktiv socialpolitik, der træder i kraft den 1. juli 1998, er alle kontanthjælpsmodtagere omfattet af retten til at få og pligten til at modtage et tilbud om aktivering. Det betyder, at personer, der har omfattende problemer ud over selve ledigheden som f.eks. misbrugsproblemer eller psykiske problemer også har pligt til at tage imod et tilbud om aktivering.

Denne persongruppe har ofte så omfattende problemer, at beskæftigelse på arbejdsmarkedet ikke er et umiddelbart nærliggende perspektiv for aktiveringsindsatsen. Formålet med tilbudet for disse persongrupper er derfor først og fremmest at forbedre livskvaliteten og medvirke til at forebygge udviklingen af yderligere sociale problemer og i sidste ende at forebygge social udstødelse.

Tilbuddene til disse personer må derfor indrettes således, at der kan tages hensyn til individuel formåen og vil som udgangspunkt kunne bestå i, at de basale dagligdagsfunktioner bringes til at fungere, således at den enkelte kan få styr på sin hverdag.

Hvis ophold i et værested eller det at passe en urtehave kan medvirke til, at kontanthjælpsmodtageren får bedre styr på sin hverdag, har jeg ingen betænkeligheder ved denne form for tilbud. Man skal i denne forbindelse huske, at